

førelsen af den kongerigste Stempellov af 19de Februar 1861 i de paagældende Distrikter kan antages at ville udøve paa Størrelsen af Stempelafgiften, da er det vel saa, at ikke saa Dokumenter efter den slesvigste Lovgivning ere stempelfrie, som efter Loven af 19de Februar 1861 blive stempelpflichtige, navnlig simple Gjældsbreve, ved hvilke der ikke stilles Underpant til Sikkerhed for Forpligtelsens Opfyldelse; accepterede Regninger, Certepartier, Anvisninger og Contocouranter; til alle disse Dokumenter skal der imidlertid efter Loven af 19de Februar 1861 kun bruges stemplet Papir til Tægt 8 $\frac{1}{2}$ sk., naar Værdien ikke overstiger 500 Rd., og ellers til 16 Sk. for hvert Tusinde Rigsdaler, naar der ikke af Gjælden betinges Renter eller der for samme stilles Sikkerhed, i modsat Fald efter 2den Klases Tægt, altsaa $\frac{1}{6}$ pCt. af Værdien. Men bortseet fra, at den praktiske Betydning af denne Stempelfrihed for simple Gjældsbreve uden Tvivl vil formindskes ved den Indflydelse, Indførelsen af Kongerigets Lovgivning navnlig om Hypothekvæsenet kan antages at ville udøve paa Creditforholdene, saa turde denne hidtil bestaaende fritagelse for Brugen af stemplet Papir i de ovenfor nævnte Tilfælde fuldkomment opveies derved, at Gjældsbreve, ved hvilke der stilles Underpant, efter den slesvigste Lovgivning skulle skrives paa stemplet Papir af 1ste Klasse, altsaa til en Tægt af omtrent $\frac{5}{6}$ pCt. af Værdien, efter den kongerigste derimod af 2den Klasse, altsaa $\frac{1}{6}$ pCt. af Værdien. Forøvrigt blive ikke blot de praktisk vigtigste Dokumenter, som efter den kongerigste Lovgivning skulle skrives paa 1ste Klases Papir ($\frac{2}{3}$ pCt. af Værdien) ogsaa efter den slesvigste Lovgivning skrives paa stemplet Papir af 1ste Klasse (omtrent $\frac{5}{6}$ pCt. af Værdien), men foruden de fornævnte Pantebreve er der ogsaa forskjellige andre i det praktiske Liv hyppigt forekommende Dokumenter, som efter Lov af 19de Februar 1861 skrives paa 2den Klases Papir ($\frac{1}{6}$ pCt. af Værdien), der efter den slesvigste Lovgivning skrives paa 1ste Klases Papir, saasom Bodmeri- og Billbreve, Gætepagter, Transporter o. s. v. Overhovedet turde en Sammenligning af Loven af

19de Februar 1861 med den slesvigste Stempel-lovgivning neppe i og for sig lede til den Antagelse, at Stempelafgiften i det Hele er høiere i Kongeriget end den var i Slesvig. En saadan Sammenligning mellem 2de saa forskjellige Love, af hvilke den ene er i høi Grad detailleret, den anden derimod ikke, er imidlertid vanskelig at drage, og man vil vistnok i den nævnte Henseende kun kunne komme til et paalideligt Resultat ved at holde sig til det finansielle Udbytte, som efter Statsregnskabsberetningens Udvisende fremkommer i Medfør af de respektive Love.

Da nu en Stempelindtægt i Kongeriget af circa 500,000 Rd., kan antages omtrentlig at ville svare til den Indtægt, Stempelintraderne efter den i Slesvig bestaaende Lovgivning hidtil der har indbragt, medens man dog vistnok tør forudsætte, at Stempelindtagterne i Kongeriget under nogenlunde normale Forhold ikke ville blive under 600,000 Rd., kan det vel antages, at det Beløb, de inkorporerede Distrikter for Fremtiden ville have at udrede i Stempelafgift, vil blive noget, men neppe betydeligt høiere, end hvad de hidtil have haft at erlægge.

I de forhen til Saderslev Amt hørende Distrikter have Raadnerjorderne hidtil været fritagne for Udredelsen af visse kongelige Afgifter, navnlig Magasinpræstanda, saavel som for visse kommunale Afgifter og Ydelsler, navnlig Bidrag til Amtsrepartitionsskatten, hvilke Afgifter og Ydelsler ere blevne udredede af den eller de Gaarde, fra hvilke Raadnerjorden i sin Tid er bleven udlagt; som Bederlag for denne Fritagelse have Raadnerjorderne i de skyldsatte Distrikter maattet erlægge Skyldsætningskanon og i de ikke skyldsatte Distrikter Kontribution og Landgilde med et i Regelen en halv Gang forhøiet Beløb, hvilken Forhøielse da er kommen den eller de Gaarde til gode, som have haft at udrede de nævnte kongelige og kommunale Ydelsler og Afgifter.

Paa Grund af de mangfoldige Forviklinger og andre Ulemper som dette hele Forhold førte med sig, bestemte allerede et Rescript fra det daværende Ministerium for Hertugdømmet Slesvig af 23de Mai 1861, at fremtidig ved nye Husets Oprettelse de samme Regler skulde gjælde